

[Søren Jensen.]

og man er indstillet på ved afgang og nyansættelser at gå videre med henblik på fælleskonsulenter.

Der er for mig ingen tvivl om, at trods gamle fordomme, og hvad der kan knyttes til, vil der fremover blive flere og flere fælleskonsulenter for husmands- og landboforeninger ud over det ganske land. Sådan som udviklingen har formet sig, er det også naturligt og det mest rationelle, hvilket landmænd tilsyneladende også har fundet ud af. Det er jo de samme opgaver — det var det, hr. Chr. Thomsen sigtede til — og de samme områder, som konsulenter og assistenter skal tage sig af. Jeg indrømmer, at på visse årstider er konsulenterne ude for et meget stort pres, og i disse perioder ville en rationalisering af konsulenttjenesten, som jeg formoder hr. Chr. Thomsen vil frem til, også være på sin plads, idet vi i dag må indrømme, at i flere tilfælde kører de to organisationers konsulenter i det samme område bag efter hinanden, som man siger, og besøger naboer og lignende. Her kunne man, som der er lagt op til på frivilligt grundlag, godt rationalisere en hel del. Men som nævnt er det erkendt, og man er indstillet på, at man skal gå den vej.

I venstre er vi af den opfattelse, at den nuværende administration og styring af konsulentvirksomheden er både billigere og mere effektiv end den ordening, som man praktiserer i en række andre lande. Jeg tænker på de lande, hvor man har sat staten til at tage sig af administrationen og styringen. Herhjemme er det sådan, at konsulenterne er tilknyttet et fagligt udvalg i de landøkonomiske foreninger og står i nær kontakt med det udvalg og styres og ledes derfra. Jeg tror ikke, man finder hverken en billigere eller en mere effektiv styring end den, vi har her for vore konsulenter.

Vi hilser også med tilfredshed den mulighed, lovforslagets § 5, stk. 6, giver konsulenter og assistenter for at deltage i efteruddannelse. Det er meget vigtigt, at konsulenter og assistenter, som formidler en viden ud til landmændene, er orienteret om de sidste nye resultater inden for både forsøg og forskning. Tilslutningen til de landøkonomiske foreningers faglige møder har aldrig været større, end den er i dag.

Endskønt der er blevet langt færre landmænd, er der en enorm tilslutning til de faglige møder, enten det så gælder husdyrbrug, planteavl, driftsøkonomi, eller hvilke problemer der nu tages op. Det viser, at landmændene og ikke mindst de yngre landmænd af i dag har forståelsen af, at det er nødvendigt, hvis man skal klare sig, at man må følge med og også tage det nye, der kommer frem, med ind i sin bedrift.

Det lovforslag, ministeren her har fremsat, er en god støtte i bestræbelserne for at dygtiggøre og øge effektiviteten i dansk landbrug, og derfor kan jeg også på venstres vegne tilsige forslaget en meget velvillig behandling i det høje ting.

Erik Hansen (Ålborg amt): Må jeg om det foreliggende lovforslag først sige, at her står vi nok med en af de ældste ordninger, vi kender, som ikke har været lovfæstet, men som nu står over for at skulle lovfæstes. Når man læser i de gamle annaler, som man siger, om de første spæde forsøg, der blev gjort på at drive fagligt oplysningsarbejde over for landbruget, så møder vi læreren med skolehaven som forsøgsmarken og præsten, som slutter sin prædiken ikke bare med amen, men tilføjer: og så er det vejr til at køre hø ind i eftermiddag.

Det er givet, at disse ting skal moderniseres, og det er det, vi står over for nu efter vel i nogle perioder at have været lidt beklemt ved situationen.

Hidtil har vi kørt efter såkaldte retningslinjer fra landbrugsministeriet, godkendt med passende mellemrum af finansudvalget, men nu står vi altså med et nyt lovforslag, der bygger på, at man har lavet en aftale mellem de landøkonomiske foreninger og konsulenterne om en aflønning, der med runde tal svarer til statens aftale med Dansk Agronomforening. Naturligvis måtte man finde frem til en aftale, som gav et passende lønforhold, og det vil sige stort set samme løn for de agronomer og mellemteknikere, der var ansat under statens regie, og de tilsvarende personer, som aflønnes gennem de landøkonomiske foreninger. Hvis man ikke fik en ordentlig lønfastsættelse og lønhøjde, en konkurrencedygtig lønhøjde, om man vil, så ville staten naturligvis suge de bedste, de mest aktive konsulenter til sig, og dertil kommer